

۲۰۱۱/۰۹/۱۷

کاظم بيمار ننگر هاری
د کابل پوهنتون استاد

د افغانستان د خپلواکۍ ۹۲ کليزه!

د گران هيواد د خپلواکۍ او آزادۍ ۹۲ کليزه دسپټمبر د مياشتې په نهمه ۲۰۱۱ کال د جمعي په ورځ د ماينام په شپږ نيمو بجو د شمالي کاليفورنيا د نيوارک په ښار د چاندي په رستورانټ کي چه تقريباً څلور نيم سوه افغانانو په کي برخه اخيستي وه په شاندارو مراسمو سره ولمانځل شوه. دغي غونډې يو خاص خوند او مزيت درلود او هغه دا چي پدي غونډه کي د پاچا امان الله لور، شاه دخت هنديه د افغانستان، پکي هم برخه اخيستي وه. په همدې لحاظ د غونډې برخه لرونکي زياتره ميرمني او نجوني وي. دا غونډه د سافرانسکو د بي اريا د ۱۱ کميټوپه وسيله ترتيب شوي وه. دغونډې نطقان، دکلتوري ټولني مشر محترم نصير ياسيني او محترمه سهيلا هاشيمي وو. د غونډې عمومي کنټرولر او لوي مشر محترم ډاکټر سيد عبدا الله کاظم و، چي د شاه دخت تر څنگ تر اخيره پوري ناست و.

غونډه د شپږو بجو پر ځاي په شپږ نيمو بجو د مازديگر د قران عظيم الشان د څو اياتونو په تلاوت د قاري سجادي په قرائت شروع شوه. ددي نه وروسته محترمي سهيلا هاشيمي د غونډې د عمومي مشر ډاکټر سيد عبدا الله کاظم نه وغوښتل چي خپله بيانیه وړاندي کړي. مگر د تخنيکي خنډونو له امله دده وينا سمه وانه وریدل شوه. ده پخپله وينا کي، شاه دخت هنديه د افغانستان، ته پي غونډې ته ښه راغلاست ووايه او د اعليحضرت امان الله خان غازي رول يي د وطن په آزادۍ او خپلواکۍ کي وستايه او د هغه خدمتونه يي د قدر وړ وبلل.

د غونډې بل خبري کوونکی محترم ډاکټر قيومي د سان هوزي د پوهنتون رييس و. ده د آزادۍ اهميت ته د هيوادونو په پرمختگ گوته ونيوله او هغه يي مهم وبله، او بيا يي د افغانستان د آزادۍ لپاره د خلکو پاڅون د اعليحضرت امان الله خان غازي په وسيله ارزښتناکه وانمود کړ، ده وويل چه آزادۍ اخيستله کيږي لکه چه زمونږ خلکو واخيستله.

د کلتوري ټولني مشر ښاغلي ياسيني بل گدون کوونکی، پوهاند ډاکټر حسن کاکړ، چي ډير تاريخي اثري ليکلي او جامعي ته يي وړاندي کړيدي، معرفي کړ. پوهاند کاکړ، پخپله پښتو ليکل شوي بيانیه کي حاضرينو ته وويل چي د افغانستان آزادۍ د پاچا امان الله خان د قوي ارادي او کلک عزم محصول دی، ده د پاچا امان الله خان غازي د دوري مهمو کارونو ته گوته ونيوله او د پاچا روبه يي د خپلو هيوادوالو سره په زړه پوري وبلله، د هغه پلانونه يي د هيواد د پرمختگ او انکشاف لپاره مهم وگڼل او هغه يي وستايل. ده د پاچا د لور خدمتونه چي تر اوسه يي کړيدي هم با ارزښته وبلل. ده پاچا امان الله خان او ملکه ثريا د ښځو د نهضت مخکښان وشميرل.

دده څخه وروسته د غونډې لوي مشر ډاکټر کاظم بيا د مکروفون مخي ته راغي او د حاضرينو د توجه څخه يي په دري ژبه مننه او تشکر وکړ او ويي ويل چي دسپلين بايد مراعات شي. او داسي يي ادامه ورکړه چه شاه دخت هنديه غواړي چي ستاسي د ټولو سره يو په يو خبري وکړي او عکسونه درسره واخلې، چي دا کار به لږ مشکل وي، ځکه چي دلته تقريباً ۴۵۰ کسان تشريف لري او دا يوه ۸۲ کلنه شاهزادگی ده. خو بيا هم به د هر ميز د نفرو سره يو عکس واخلې.

له دی نه وروسته د خبرو نوبت انجنير فريد وردک ته ورسيد. انجنير وردک خپلي ليکلي خبري په دري ژبه حاضرينو ته واورولي. کله چه انجنير وردک پاچا امان الله خان ته د والا حضرت کليمه پرله پسي استعمال کړه، ډاکټر کاظم ور پاڅيد او ورته يي وويل چي پس له دي د اعليحضرت کليمه استعمالوه. انجنير وردک هم د پاچا او ملکي خدمتونه د وطن د آزادۍ او د ښځو د نهضت په هکله وستايل.

د انجنير وردک د خبرو څخه وروسته، مهريه رشيد، بينش، البرت، د مايکروفون مخي ته راغله او د شاه دخت هنديه د افغانستان، لنډي سوانح يي ولوستلي. مهريه رشيد البرت وويل چي شهزادگی دوه واري ودونه کړيدي. لمړی واده يي د يوه ايراني سره وو چه د هغه واده ثمره دوه لورگاني دي، او دويم واده يي د يوه افغان سره وو چه ددي واده ثمره يو زوي دی چه سکندر خان نوميري. ميرمن البرت د شهزادگی خدمتونه د افغانانو د جهاد نه تر اوسه چي د جنگ ځپلو ماشومانو طبي پاملرنه يي کړي او کوي يي وستايه.

د پروگرام پدي برخه کي نوبت سلايد شو ته ورسيد، چي د محترم ډاکټر عبد الرحمان زماني په وسيله په دري ژبه ترتيب او تنظيم شوي و، حاضرينو ته وښودل شو، چه د اعليحضرت امان الله خان د لور ډير خوښ شو.

دپاڼو شميره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته راوبلي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ

ددي پروگرام په پای کې نوبت د پاچا لور، هندیه د افغانستان، ته ورسید. دلته د یادولو وړ ده چې ویل شي چه ټول مجلس د پاچا د لور د خبرو انتظار درلود. د پاچا لور په دري ژبه خپلي خبري شروع کړي.

شاه دخت در سخنان خود فرمود که: از کجا شروع کنم! من به شما چیزهاي را مي گویم که گفته نشده باشد. در مورد کار خود و تدایوي اطفال جنگ زده أي افغان شاه دخت گفت که من به اجازه دولت ایتالیه به آوردن اطفال زخمي و جنگ زده براي تدایوي شروع نمودم در اول ۱۵ طفل از اطراف و اکناف وطنم بودند بعدا ۳۰ و پسانتر تعداد شان به ۶۰ نفر رسید. در مورد عملیات و تدایوي شان شفاخانه هاي ایتالیه مساعدت مي کردند. اما بعد از عملیات شفاخانه ها آنها را نگهداري نمي کردند، من انها را به خانه خود نگهداري و حفاظت مي کردم. در مورد استقلال وطن یاد آور شد و گفت که در جنگ آزادی وطن نام هاي جنرال صالح محمد خان، جنرال عبدالقدوس خان و جنرال محمد نادر خان قابل یاد آوری هستند.

شاه دخت از قول پدر مرحوم خود گفت که، آزادی گرفته مي شود، بدین ملحوظ شاه امان الله تصمیم مردم خود را براي اخذ آزادی به انگلیس ها اعلان نمود، و جنگ آزادی به شهادت و زور مردم غیور افغانستان به نفع مردم ما به انجام رسید، آزادی را به دست آوردیم ، اما براي نگهداري آن به قول پدرم به تعلیم و تربیه و رشد ذهني اشد ضرورت است.

پدرم، شاه امان الله، عقیده داشت که، ملت بیسواد آزاد نیست. به همین آرزو ، او مکاتب ذکور و اناث را تأسیس نمود. او کار مهم دیگری را که انجام داد این بود که غلامي و بردگي را لغوه اعلام کرد و گفت که حقوق همه مساوي است. براي بندي ها در مقابل کار اجوره را تجویز نمود. سفارتخانه های افغانستان را در بسیاری مملکت هاي پیشرفته جهان افتتاح نمود. جوانان، اعم از زنها و مردها را براي تحصیلات عالی به کشور هاي ترکیه، المان و دیگر ممالک جهان فرستادند.

واردات، و ورود پارچه هاي خارجي براي کالاها را ممنوع قرار داد، و خرید پارچه هاي داخلي را تشویق نمود. او اولین قانون اساسي را بوجود آورد و همیشه در فکر پیشرفت میهن خود بود. براي پیشرفت اقتصادي میهن خود پلانهاي ارزنده داشتند، و براي تطبیق آن به ممالک اروپايي سفر ها نمودند. شاه امان الله ثقافت و هنر مردم خود را دوست داشت.

او همیشه موسیقي افغاني را مي شنید و از آن لذت مي برد. خصوصاً خواندن حماسي استاد قاسم را همیشه گوش مي کرد. و از آن لذت مي برد.

پدرم همیشه مي گفت که وطنم را آزاد و آباد مي خواهم و آرزو داشت که مردم او را فراموش نکنند. خاطره هاي دیگر پدرم اینست که، پدرم در ایتالیه، مارا همیشه به پارک ها و باغ ها مي بردند در آنجا بفکر باغ هاي وطن خود مي رفت و راجع به باغ های وطن و مردم خود به ما سخن ها مي گفت. پدرم همیشه مي گفت که او نه پشتون است، نه تاجک، نه اوزبک، نه ترکمن، بلکه یک افغان است که به همه افغان ها ارتباط دارد. تمام اقوام افغانستان را دوست داشت. مارا درس هاي تاريخ افغانستان و تاريخ اسلام مي دادند و راجع به حقوق زنان و تعلیم و تربیه آنها حرفها مي گفتند. او مي گفت که زن بي تعلیم اولاد سلیم و فهیم به جامعه تسلیم کرده نمي تواند او بسیار زیاد طرفدار تعلیم و تربیه نسوان بود. در مورد روسري و چادري مي گفت که این حق زن است که چادري مي پوشد یا خیر، ما باید آنرا بالاي زنها تحمیل نه کنیم.

پدرم مارا همیشه به عشق به وطن و مردم افغان تشویق مي کرد، و مي گفت که هیچ وقت مردم میهن خود را فراموش نکنید. ما وطن دوستي را از پدر و مادر مهربان یادگرفته ایم.

پدرم در لحظات آخر زندگي گفتند که براي بار آخر مي خواهد آواز موسیقي استاد قاسم را بشنود، آنرا گوش کرد و جان را به سال ۱۹۶۰ به حق سپرد. و در آخرین رمق حیات خود نام کابل را به زبان آورد.

حالا مي خواهم راجع به خاطره هاي مادرم ملکه ثریا، که زن زیبا و مقبول بود حرف بزنم. او به لسان هاي عربي، فارسي، فرانسوي، و ایتالوي حرف مي زد. او زن با غیرت و با شهادت بود و از غربت وطن رنج مي برد اما به اولاد ها آنرا اظهار نمي کرد. همیشه خودش غذا تهیه مي کرد، پخت و پز بلد بود.

همه اولاد ها را دوست داشت، مارا زیاد بوسه نمي کرد وقتی که مي پرسیدیم که کي را زیاد دوست داري، جواب اش همین بود که همه شماره، ما سه خواهر و چهار برادر بودیم، دو برادر ما در کودگي فوت شده بودند. مادرم همه رادوست مي داشت.

مادرم به پیران و کهن سالان احترام فراوان داشت، تمام مردم افغان خصوصا زنهاي رنج کشیده وطن خود را بسیار دوست داشت.

مادرم مي گفت، وقتیکه او از شام به کابل تشریف آمدند، ۱۵ ساله بود، امیر حبیب الله به مادرم صحبت ها مي کرد و همیشه به مادرم مزاق مي کرد و به مادرم مي گفت که تو با کي ازدواج مي کنی؟ یک روز که پدرم هم تشریف داشت ، امیر حبیب الله خان از مادرم پرسید که آیا شما با این جوان مقبول ازدواج مي کنید، مادرم فوراً جواب داد که نه! امیر پرسید چرا، مادرم جواب داد که من او را خوش ندارم. در آن وقت پدرم ۲۳ ساله و مادرم ۱۵ ساله بودند. مادرم سه خواهر داشت که کوچک و خورد همه مادرم بود.

من هم دو خواهر، به اسم امینه و عابده و دو برادر دارم. مادرم به تمام افغانستان سفر کرده است، هیچ وقت از موتر استفاده نه کرده است، زیرا که دیگر مردم موتر نداشت، به اسپ به ولایات سفر می کرد. مادر من پیشرو نهضت نسوان در افغانستان بود او روی لوجی را در افغانستان اساس نهاد و در مورد چادری گفتند که چادری یک انتخاب آزاد است و مربوط به هر زن افغان است که می پوشد یا خیر. هیچ کس حق ندارد آنرا به زنان افغان تحمیل کند. مادرم طرفدار تعلیم و تربیه نسوان افغانستان بود، به همین سبب خودش در مکاتب نسوان کابل به صفت معلمه ایفای وظیفه می کرد. مادرم زن زیبا بود، هیچ وقت زیبایی خود را از دست نداد اما خود را زیبا نمی گفت. او عادت داشت که هیچ کس را مسخره نکند و بالایی هیچکس مزاق نمی کرد. هر وقت که مادرم مریض می شد من آن شب بیدار می بودم و خواب کرده نمی توانستم، زیرا که مادرم را بسیار دوست داشتم. او همیشه در حالت مریضی به ما اطمینان می داد که خوب است اما باز هم دل من نارام می بود. در سال ۱۹۶۵ مادرم مریض شد، درین وقت من شب و روز در پهلوی بستر او بودم او به ما گفت که شما باید بدانید که اول والدین (پدر و مادر) می میرند بعدا اولاد ها. مادرم در همین سال جان را به حق سپرد، یعنی ۸ سال بعد از مرگ پدرم، مادرم وفات شد. این بود یاد داشت های من، در اخیر از تمام شما تشکر می کنم.

د هندیه د افغانستان، د خبرو وروسته حاضرینو پودی وخورله، او د پودی نه وروسته د موسیقی پروگرام پیل شو. ددی تر څنگه افغانانو د پاچا د لور سره د عکس اخیستو مراسم هم شروع شول، پدی وخت کي د غونډی لوی مشر ډاکتر کاظم بیا د پاچا د لور تر څنگ پیدا شو او خلکو ته یی په هدایت ورکولو پیل وکړ. د پاچا لور په سره سینه د خپلو افغانو بچو سره په خوښی عکسونه اخیستل. د هغی په مزاج کي هیڅ د تاثر علایم نه لیدل کیدلي، هغه په دي کار ډیره خوشاله وه. ځکه چه د هغی خپل وطنوال همیشه خوښیږي. د پاچا لور د شپي په تقریبا ۱۲ بجو دغه غونډه پای ته ورسوله او خپل استوگن ځای ته ولاړه. دا هم د یادولو وړ ده چي، ددی غونډي د گډون ټکټ ۳۰ ډالره قیمت درلود.

پای